

การรับรู้ของประชาชนที่มีต่อลักษณะบุคลิกภาพของผู้นำท้องถิ่น
: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขยง อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

อัญชลี บุญโสม

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

บทคัดย่อ

การพัฒนาลักษณะบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่นเป็นหัวข้อสำคัญสำหรับนำไปพิจารณาและปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน และจากเหตุผลนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามไปเก็บรวบรวมความเห็นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขยงจำนวน 397 คน และนำกลับมาวิเคราะห์ผลด้วยสถิติวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลวิจัยพบว่า องค์ประกอบทุกด้านของลักษณะบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างความยินยอมเห็นใจและการแสดงความถูกต้อง โดยมีค่า $R^2 = .81$ และมีความสัมพันธ์แบบตรงข้ามระหว่างการแสดงอารมณ์ไม่มั่นคงกับการแสดงความถูกต้อง $R^2 = -.31$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงอาจสรุปได้ว่า การพัฒนาลักษณะบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่นต้องพัฒนาควบคู่ไปพร้อมกันทุกองค์ประกอบ

คำสำคัญ การรับรู้ของประชาชน ลักษณะบุคลิกภาพ และผู้นำท้องถิ่น

People's Perception on Personality Trait of Local Leader: The Case Study of Local Government, Huaykayung Sub-District, Warinchamrab District, Ubonratchathani Province

Anchalee Boonsom

Abstract

The development of personality trait of local leader is currently the major issue for considering how to enhance community well-being. Consequently, the researcher used a questionnaire for collecting 397 respondents of the people in Huaykayung sub-district. The data was analyzed by coefficient correlation. The results of this study found that all components of personality trait of local leader, related significantly in the same direction at high level. The components in terms of agreeableness and conscientiousness related significantly at $R^2 = .81$ and related contrary to emotional stability at $R^2 = .31$. It can be conclude that the development of personality trait of local leader must develop in all components.

Keywords: People's Perception, Personality Trait and Local Leader

1) บทนำ

สังคมสมัยใหม่ให้ความสนใจในระดับความไว้วางใจทางการเมือง (Political Trust) หรือความเชื่อมั่น (Confidence) ในรัฐบาลซึ่งเป็นตัวชี้วัดธรรมาภิบาลในประชาธิปไตย (Democratic Government) (Wang, 2016) ความไว้วางใจระหว่างประชาชนและผู้แทนราษฎรหรือรัฐบาลจึงเป็นพื้นฐานของประชาธิปไตย เนื่องจากประชาชนไม่มีความไว้วางใจทางการเมืองประชาชนจะเหยียดหยามในระบบการเมืองและมีผลต่อการปกครองสังคมที่ดี (Well-governed Society) ดังนั้นสังคมประชาธิปไตยจึงต้องมีความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อการกระทำที่ถูกต้องของรัฐบาล (Newton et al., 2018) อย่างไรก็ตาม Wang (2016), Ceron (2015)

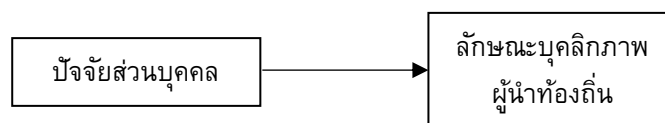
ขณะที่ Camaj (2014) ได้ชี้ให้เห็นแนวโน้มของความไว้วางใจในรัฐบาลในหลายประเทศลดลงอย่างต่อเนื่องเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ยุโรปตะวันตก แอฟริกา และในหลายประเทศในเอเชีย โดยมีปัญหาทางเศรษฐกิจ ความยากจน และการทุจริตเป็นต้นเหตุหลักของความถดถอยในความไว้วางใจทางการเมือง ทั้งนี้ ตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมามีการศึกษาลักษณะบุคลิกภาพ (Personality Trait) โดยเน้นที่จิตวิทยาของมนุษย์ (Human Psychology) โดยใช้ปัจจัยส่วนบุคคลตามกาลเวลาและสถานการณ์ที่มีอิทธิพลต่อลักษณะบุคลิกภาพ *(Cornwell, et al., 2019 และ Neave, et al., 2020) อย่างไรก็ตามในระยะเวลาปัจจุบันลักษณะบุคลิกภาพยังมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยอื่นๆอีกมาก แต่ก็ยังคงเป็นพฤติกรรมส่วนบุคคลที่จะแตกต่างกันในสถานการณ์ที่ต่างกันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างของบุคคลก็คือลักษณะ (Trait) นั่นเอง นอกจากนี้ ได้มีการศึกษาวิจัยและพบว่า สภาพแวดล้อมทางสังคม (Socio-Environment) และปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Factors) มีอิทธิพลต่อลักษณะบุคลิกภาพ (Personality Trait) นอกเหนือจากปัจจัยส่วนบุคคล

ทางกายภาพ (Biological Factors) (Cornwell, et al., 2020) ดังนั้นจึงมีการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะบุคลิกภาพที่สามารถพยากรณ์การกระทำที่อาจเกิดขึ้นได้เช่น ลักษณะเปิดรับ (Openness) ได้ประสบความสำเร็จของบุคคล ลักษณะสนใจสิ่งภายนอก (Extroversion) และลักษณะการแสดงความต้องการ (Conscientiousness) พยากรณ์ลักษณะในอนาคตได้ (Cornwell, 2020) นอกจากนั้นแล้ว DeYoung, et al., (2007) ได้อธิบายบุคลิกภาพ (Personality) ว่าเป็นโครงสร้างทางจิตวิทยาของบุคคลที่ไม่สม่ำเสมอแต่สามารถวัดได้เพื่ออธิบายความแตกต่างพฤติกรรมของบุคคล จึงได้มีการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของบุคคลโดยเฉพาะในด้านความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ที่แสดงออก (Facial Image) และการพยากรณ์บุคลิกภาพ เช่น การใช้ลักษณะบุคลิกภาพ (Personality Trait) ของ Big Five Model แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ที่แสดงออกและลักษณะบุคลิกภาพ ดังนั้น บุคลิกภาพ (Personality) ของบุคคลจะแสดงพฤติกรรมในด้านต่างๆเช่น การตัดสินใจ (Decision-Making) และความต้องการในสถานการณ์ต่างๆโดยเฉพาะในสถานการณ์ทางการเมืองที่บุคคลสนใจไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ของรัฐบาลหรือด้านพรรคการเมืองและนักการเมือง จึงได้มีการใช้รูปแบบของ Big Five Model หรือ OCEAN ได้แก่ 1) การเปิดรับ (Openness), การแสดงความถูกต้อง (Conscientiousness), การสนใจสิ่งภายนอก (Extroversion), การยินยอมเห็นใจ (Agreeableness) และความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism) นักจิตวิทยาทางการเมือง (political psychology) อธิบายพฤติกรรมทางการเมืองที่บุคคลขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพ (Personality) แรงจูงใจ (Motivation) การกลมกลืนทางการเมือง (Socialization) สภาพทางเศรษฐกิจสังคม (Socio-Economic Status) และทัศนคติ (Attitude)

ดังนั้น ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง (Voter) จึงขึ้นอยู่กับทัศนคติเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมืองขณะนั้นเพื่อตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือก (อย่างไรก็ตาม การเข้าร่วมทางการเมือง (Political Engagement) ของบุคคลขึ้นอยู่กับลักษณะ (Trait) ของบุคคลที่มีลักษณะคงที่ตลอดชีวิตเช่น ผู้มีลักษณะสนใจสิ่งภายนอกมีแนวโน้มเข้าร่วมทางการเมืองในขณะที่ผู้ที่มีลักษณะการแสดง ความถูกต้องมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามกระแสสังคม

และสำหรับบทความนี้ องค์ประกอบแต่ละด้านของบุคลิกภาพส่วนบุคคล จะมีลักษณะเป็นกลุ่มของคุณลักษณะประจำตัวของมนุษย์ที่มักจะเกิดด้วยกัน การให้คำจำกัดความของ องค์ประกอบบุคลิกภาพส่วนบุคคลเป็นความพยายามที่จะอธิบายส่วนสำคัญของคุณลักษณะเหล่านี้ ซึ่ง คำอธิบายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันมากที่สุดคือ การพัฒนาของ Costa; & McCrea (1992) ที่ประกอบด้วย 1) บุคลิกภาพส่วนบุคคลแบบหวัดไหว (Neuroticism) หมายถึงเป็นผู้ที่มีความวิตกกังวล (Anxiety) เป็นคนโกรธง่าย (Anger) ความท้อแท้ (Discouragement) การคำนึงถึงแต่ตนเอง (Self-Consciousness) การมีความกระตือรือร้นแรง (Impulsiveness) และมีอารมณ์เปราะบาง (Vulnerability) 2) บุคลิกภาพส่วนบุคคลแบบแสดงตัว (Extroversion) หมายถึงการเป็นผู้มีความอบอุ่น (Warmth) ความชอบอยู่ร่วมกับผู้อื่น (Gregariousness) การแสดงออกแบบตรงไปตรงมา (Assertiveness) การชอบมีกิจกรรม (Activity) ชอบแสวงหาความตื่นเต้น (Excitement Seeking) การมีอารมณ์ด้าน บวก (Positive Emotions) 3) บุคลิกภาพส่วนบุคคลแบบเปิดรับประสบการณ์ (Openness to experience) หมายถึง การเป็นคนช่างฝัน (Fantasy) ความสุนทรีย์ (Aesthetics) การเปิดเผยความรู้สึก (Feelings) การปฏิบัติ (Actions) การมีความคิด (Ideas) การยอมรับค่านิยม (Values) 4) บุคลิกภาพส่วนบุคคลแบบประนีประนอม (Agreeableness) หมายถึง การเป็นผู้ไว้วางใจผู้อื่น (Trust) ความตรงไปตรงมา (Straight Forwardness) ความรู้สึกเอื้อเฟื้อ (Altruism) การยอมตามผู้อื่น (Compliance) ความสุภาพ (Modesty) และความมีจิตใจอ่อนโยน (Tender – Mindedness) 5) บุคลิกภาพส่วนบุคคลแบบมีจิตสำนึก (Conscientiousness) หมายถึง การมีความสามารถ (Competence) ความเป็นระเบียบ (Order) การมีความรับผิดชอบในหน้าที่ (Dutifulness) ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Achievement Striving) ความมีวินัยต่อตนเอง (Self-Discipline) และแนวคิดที่ใช้ปฏิบัติงาน (Deliberation)

ดังนั้นแนวทางสำหรับการพัฒนาลักษณะบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่นมีความเป็นไปได้ในทุกแนวทางองค์ประกอบ

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

2) วัตถุประสงค์วิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบลักษณะบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขยุง

3) วิธีดำเนินการวิจัย

3.1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขยุง อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี จำนวน 6,528 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขยุง, 2566)

ขนาดตัวอย่าง (Sample Size) ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างตามสูตรของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 376 คน (Yamane, 1976) และผู้วิจัยเก็บเพิ่มอีก 22 คนได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 คน

วิธีสุ่มตัวอย่าง (Random sampling) ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เริ่มต้นจากสุ่มเขตตัวอย่างจากจำนวนทั้งหมด 13 หมู่บ้านในสัดส่วนร้อยละ 20 จากนั้นผู้วิจัยได้ประชาสัมพันธ์โครงการวิจัยผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และประกาศรับสมัครผู้ให้ข้อมูลสำหรับนำมาจัดทำบัญชีรายชื่อเพื่อจับสลากผู้ให้ข้อมูล

3.2) เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามชนิดมาตราวัดหลายระดับจากการทบทวนวรรณกรรม และนำเอาผลที่ได้ไปร่างข้อคำถามกับนำไปทดสอบคุณภาพแบบสอบถามก่อนนำไปใช้จริง ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) ขั้นตอนการรวบรวมเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศกับจากต่างประเทศ เพื่อนำมาวิเคราะห์และสรุปเอาสาระสำคัญไปพัฒนารอบแนวคิดวิจัย นิยามเชิงปฏิบัติกับคัดเลือกพฤติกรรมสังเกตได้

2) ขั้นตอนการนำเอาตัวบ่งชี้ที่สกัดได้ไปร่างเป็นข้อคำถามและนำไปขอความเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาก่อนนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3) ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม เป็นขั้นตอนที่นำเอาร่างข้อคำถามแต่ละข้อมาจัดไว้เป็นหมวดหมู่ และรวบรวมเข้าเป็นแบบสอบถามเดียวกันซึ่งมีลักษณะต่อไปนี้

เป็นแบบสอบถามชนิดมาตรวัดหลายระดับ และแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามความเห็นเกี่ยวกับลักษณะบุคลิกภาพของผู้นำท้องถิ่น (Local Personality Trait) จำนวน 27 ข้อและเป็นแบบมาตรวัด 5 ระดับตามตัวเลข 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามความหมายว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด

ตอนที่ 3 แสดงความเห็นอื่นเพิ่มเติม

4) ขั้นตอนนำไปทดลองใช้ โดยผู้วิจัยนำเอาร่างแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นนอกเขตกรุงเทพมหานคร และนำกลับมาทดสอบความตรงกับความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดขึ้นต่อไปนี้

เกณฑ์ทดสอบความตรง ผู้วิจัยวัดตามค่า KMO ตั้งแต่ .80 ค่า Extraction ตั้งแต่ .50 และค่า Variance มากกว่าร้อยละ 50 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์ตัดสิน (วีระศักดิ์ จินรัตน์, 2564)

เกณฑ์ทดสอบความเชื่อมั่น ผู้วิจัยวัดตามค่า Alpha มากกว่า .80 และความเที่ยงตรงรายข้อตามค่า Corrected item ตั้งแต่ .40 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์ประเมิน (ประสพชัย พสุนนท์, 2557)

และได้ผลทดสอบคุณภาพแบบสอบถามต่อไปนี้

แบบสอบถามนี้ค่า KMO .91 ค่า Extraction ระหว่าง .36-.88 ต่ำกว่าเกณฑ์กำหนดจำนวน 1 ข้อและมีค่า Variance ร้อยละ 72.91 ก็มีจำนวนองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ (ภาคผนวก ข1)

แบบสอบถามนี้มีผลทดสอบความเชื่อมั่นและได้ค่า Alpha = .94 ก็มีความเที่ยงตรงรายข้อระหว่าง .59-.82 โดยมีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อมีผลทดสอบต่ำกว่าเกณฑ์กำหนด และผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

3.3) การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) ประชาสัมพันธ์โครงการวิจัยและประกาศรับสมัครผู้ให้ข้อมูลผ่านสื่อสังคมออนไลน์
- 2) จัดทำบัญชีรายชื่ออาสาสมัครผู้ให้ข้อมูล พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์วิจัยให้ทุกคนเข้าใจ
- 3) แจกแบบสอบถามพร้อมทั้งแนะนำวิธีตอบคำถามเบื้องต้น และนัดหมายวันเวลาในการนำส่ง

แบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัย

4) ติดตามการส่งแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัย และเมื่อพบว่ามีปัญหาเกิดขึ้นผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นทันที

5) ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน โดยแยกเอาไว้แต่เฉพาะแบบสอบถามที่มีคำตอบครบข้อสำหรับการวิเคราะห์ผล

3.4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

4) สรุปผลวิจัยและอภิปรายผล

ผลวิจัยพบว่า องค์ประกอบทั้ง 5 ด้านของลักษณะบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันระดับมากและมากที่สุดเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความยินยอมเห็นใจและการแสดงความถูกต้อง โดยมีค่า $r = .81$ และมีความสัมพันธ์แบบตรงข้ามระหว่างการแสดงอารมณ์ไม่มั่นคงกับการแสดงความถูกต้อง $r = -.31$ กับ องค์ประกอบอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนั่นแสดงชัดว่าการพัฒนาลักษณะบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่นจำเป็นต้องพัฒนาควบคู่ไปพร้อมกันทุกองค์ประกอบ โดยมีบางองค์ประกอบต้องพัฒนาไปในทิศทางลดลง

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคู่ตัวแปรพบว่าความยินยอมเห็นใจเป็นบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการแสดงความถูกต้องได้มากถึงร้อยละ 67 รองลงมาเป็นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสิ่งจูงใจภายนอกร้อยละ 50 และร้อยละ 47 จากอิทธิพลของการเปิดรับ ส่วนการแสดงอารมณ์ไม่มั่นคงมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดที่ร้อยละ 10 ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบลักษณะบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่น

Variables	Openness	Extroversion	Agree	Neuro	Conscience
Openness	1	.56**	.65**	-.20**	.68**
Extroversion		1	.70**	-.26**	.71**
Agree			1	-.25**	.81**
Neuro				1	-.32**
Conscience					1

** P value .01

จากผลวิจัยที่สรุปได้นี้มีคำตอบชัดเจนว่า การพัฒนาลักษณะบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่นสามารถพัฒนาได้ทั้ง 5 องค์ประกอบโดย 1) ยืดเอาการแสดงความคิดเห็นเป็นผลลัพธ์ 2) พัฒนาในเชิงบวกเกี่ยวกับการเปิดรับ สิ่งจูงใจภายนอก และความยินยอมเห็นใจ 3) พัฒนาในเชิงลบคือการปรับพฤติกรรมลดลงเกี่ยวกับการแสดงอารมณ์ไม่มั่นคง ทั้งนี้เพราะนักวิชาการหลายคนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพลักษณะการมีอารมณ์ไม่มั่นคง (Emotional instability) ว่าเป็นผู้มีอิทธิพลอันแรง (Hot influence) เนื่องจากมีลักษณะทางประสาท (Nervous) เศรียด (Sad) และ ความรู้สึกผิด มีความยอมรับตัวเองต่ำ ควบคุมตัวเองไม่ได้ ในทางตรงข้าม ลักษณะที่เป็นแบบยินยอมเห็นใจ (Agreeableness) เป็นลักษณะบุคลิกภาพที่เสียสูง เป็นผู้มีอิทธิพลแบบเย็น (Cool influence) เพราะมีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองและไม่ทะเลาะเถียงกัน อีกทั้งยอมรับในกว้างทางสังคม ดูแลผู้อื่น มีความสามารถในการควบคุม นอกจากนี้แล้ว Bastian et al (2017) อธิบายบุคลิกภาพ (Personal Trait) ว่าเป็นลักษณะที่แสดง ความแตกต่างด้านความคิดและพฤติกรรมจากคนอื่น ลักษณะบุคลิกภาพจึงหมายถึง ลักษณะที่คงที่ทางจิตวิทยาของบุคคลที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลของความคิดและพฤติกรรม ซึ่ง Allport (1961) ตั้งให้นิยามของลักษณะบุคลิกภาพว่าเป็นพลวัตในองค์กรของจิตวิทยาส่วนบุคคลที่เป็นเอกลักษณ์และมีการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม ดังนั้น บุคลิกภาพจึงเป็นผลรวมของบุคคลในรูปแบบความคิด การแสดงออกทางอารมณ์ (Emotional Expansion) และลักษณะของพฤติกรรมที่แตกต่างจากผู้อื่น

และที่สำคัญคือ Gough & Heilbrun (1983) ได้พัฒนาลักษณะส่วนตัว (Personality Traits) ที่เรียกว่า Adjective Check List (ACL) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดลักษณะส่วนตัวของบุคคลในเชิงธุรกิจ ในเชิงจิตวิทยา (Psychological Traits) ซึ่ง O'Reilly et al (1999) ได้เคยใช้วัดลักษณะของบุคคล ตั้งแต่ประธานาธิบดีไปถึงลูกจ้าง ซึ่งในที่สุด ได้พัฒนาและแบ่งประเภทเป็น “Big Five” Personality Dimensions หรือ Factors

ดังนั้นการแสดงความถูกต้องเป็นลักษณะบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่นที่สำคัญสำหรับนำไปใช้เป็นหลักในการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะการแสดงความถูกต้องเป็นที่ยอมรับของสังคมคนหมู่มาก

นอกจากนี้แล้ว จากผลวิจัยที่สรุปนี้แสดงให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้มากเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่น หากแต่จำเป็นต้องพัฒนาควบคู่ไปพร้อมกันระหว่างการแสดงความถูกต้องและความยินยอมเห็นใจ ทั้งนี้เพราะ สังคมสมัยใหม่ให้ความสนใจในระดับความไว้วางใจทางการเมือง (Political Trust) หรือความเชื่อมั่น (Confidence) ในรัฐบาลซึ่งเป็นตัวชี้วัดธรรมาภิบาลในประชาธิปไตย (Democratic Government) (Wang, 2016) ความไว้วางใจระหว่างประชาชนและผู้แทนราษฎรหรือรัฐบาลจึงเป็นพื้นฐานของประชาธิปไตย เนื่องจากประชาชนไม่มีความไว้วางใจทางการเมืองประชาชนจะเหยียดหยามในระบบการเมืองและมีผลต่อการปกครองสังคมที่ดี (Well-governed Society) ดังนั้นสังคมประชาธิปไตยจึงต้องมีความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อการกระทำที่ถูกต้องของรัฐบาล (Newton et al., 2018) อย่างไรก็ตาม Wang (2016), Ceron (2015) และ Camaj (2014) ได้ชี้ให้เห็นแนวโน้มของความไว้วางใจในรัฐบาลในหลายประเทศลดลงอย่างต่อเนื่องเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ยุโรปตะวันตก แอฟริกา และในหลายประเทศในเอเชีย โดยมีปัญหาทางเศรษฐกิจ ความยากจน และการทุจริตเป็นต้นเหตุหลักของความถดถอยในความไว้วางใจทางการเมือง ทั้งนี้ ตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมามีการศึกษาบุคลิกภาพ (Personality Trait) โดยเน้นที่จิตวิทยาของมนุษย์ (Human Psychology) โดยใช้ปัจจัยส่วนบุคคลตามกาลเวลาและสถานการณ์ที่มีอิทธิพลต่อลักษณะบุคลิกภาพ (Cornwell, et al., 2019 และ Neave, et al., 2020) อย่างไรก็ตามใน ระยะเวลาปัจจุบันลักษณะบุคลิกภาพยังมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยอื่นๆอีกมาก แต่ก็ยังคงเป็นพฤติกรรมส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในสถานการณ์ที่แตกต่างกันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างของบุคคลก็คือลักษณะ (Trait) นั้นเอง นอกจากนี้ ได้มีการศึกษาวิจัยและพบว่า สภาพแวดล้อมทางสังคม (Socio-Environment) และปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Factors) มีอิทธิพลต่อลักษณะบุคลิกภาพ (Personality Trait) นอกเหนือจากปัจจัยส่วนบุคคล ทางกายภาพ (Biological Factors) (Cornwell, et al., 2020) ดังนั้นจึงมีการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะบุคลิกภาพที่สามารถพยากรณ์การกระทำที่อาจเกิดขึ้นได้เช่น ลักษณะเปิดรับ (Openness) ได้ประสบการณ์ของบุคคล ลักษณะสนใจสิ่งภายนอก (Extroversion) และลักษณะการแสดงความถูกต้อง (Consciousness) พยากรณ์ลักษณะในอนาคตได้ (Cornwell, 2020)

นอกจากนี้แล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นและเป็นหน่วยงานบริหารท้องถิ่นซึ่งรัฐให้ความเป็นอิสระ โดยใช้หลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น แต่การที่จะบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จ บรรลุประสิทธิผล สร้างความรุ่งเรืองเติบโตให้กับท้องถิ่น มีภาพลักษณ์ที่ดีได้รับความเชื่อถือไว้วางใจจากสาธารณะ สามารถตอบสนองความคาดหวังและความต้องการของประชาชน และสร้างความพึงพอใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญทุกกลุ่ม ย่อมไม่ใช่เรื่องง่ายและไม่สามารถทำได้ด้วยการมีผู้บริหารที่ขาดภาวะผู้นำ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันจึงมีความต้องการผู้นำซึ่งมีความสามารถในการรับมือกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมและความไม่แน่นอนของสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเท่านั้นที่จะผลักดันและสร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาได้ (อรณิชา ทศตา และคณะ. 2558)

5) ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปใช้ประโยชน์

จากสิ่งที่ค้นพบของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปปรับใช้ประโยชน์กับการพัฒนางานด้านวิชาการต่อไปนี้

5.1) ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปปรับใช้

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้นำท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาลักษณะบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่น ซึ่งประกอบไปด้วยสองแนวทางต่อไปนี้

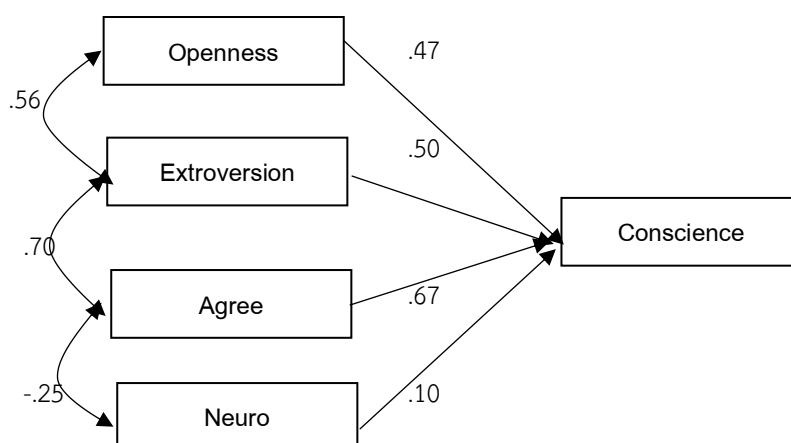
5.1.1) การพัฒนาความถูกต้องประกอบด้วย ผู้นำท้องถิ่นยึดถือกฎระเบียบความถูกต้องในการปฏิบัติงาน ผู้นำท้องถิ่นทำหน้าที่ตนเองอย่างเต็มที่ ผู้นำท้องถิ่นเป็นผู้มีระเบียบวินัยในตนเอง ผู้นำท้องถิ่นมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่สูง และผู้นำท้องถิ่นมีการจัดการวางแผนการปฏิบัติงานได้อย่างดี

5.1.2) การพัฒนาความยินยอมเห็นใจ ประกอบด้วยผู้นำท้องถิ่นมีบุคลิกภาพที่น่าสนใจแตกต่างกันไป ผู้นำท้องถิ่นสามารถให้ความร่วมมือกับฝ่ายตรงข้ามได้ โดยไม่มุ่งประโยชน์ตนฝ่ายเดียว ผู้นำท้องถิ่นมักกังวลใจเกี่ยวกับความรู้สึกของคนอื่นเสมอ ผู้นำท้องถิ่นไม่ยึดเอาศักดิ์ความเป็นเรื่องตายตัว แต่เน้นการปรับตัวได้ง่ายมากกว่า ผู้นำท้องถิ่นไม่นิยมนำเอาเรื่องเก่ามาพูดให้ขัดแย้งกันอีก และผู้นำท้องถิ่นแสดงความสนใจต่อปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

5.2) ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

โดยผู้วิจัยแนะนำให้หน่วยงานองค์ประกอบการแสดงอารมณ์ไม่มั่นคง การเปิดรับและสิ่งจูงใจภายนอกไปใช้ในการพัฒนากรอบแนวคิดวิจัยทั้งที่เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพและการทำวิจัยแบบมีส่วนร่วม รวมไปถึงการทำวิจัยในขอบเขตประชากรที่มากกว่าในท้องถิ่นเท่านั้นโดยเฉพาะการแสดงความต้องการของผู้ในระดับชาติ

6) องค์ความรู้ที่พัฒนาได้

ภาพประกอบที่ 2 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบลักษณะบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่น

การพัฒนาการแสดงความถูกต้องเป็นพื้นฐานสำคัญของลักษณะบุคลิกภาพผู้นำท้องถิ่นที่ต้องอาศัยความยินยอมเห็นใจในการพัฒนาควบคู่ไปพร้อมกันเพื่อให้ท้องถิ่นได้รับการพัฒนาความก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

7) รายการอ้างอิง

- ประสพชัย พสุนนท์. (2557). ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในงานวิจัยเชิงปริมาณ, *วารสารปริชาต มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 27(1), 144-163.
- วีระศักดิ์ จินารัตน์. (2564). *ระเบียบวิธีวิจัยสมัยใหม่*, พิมพ์ครั้งที่ 1; อุบลราชธานี, ยงสวัสดิ์ อินเตอร์กรุป จำกัด.
- วีระศักดิ์ จินารัตน์. (2564). *มาตรฐานงานวิจัยเชิงปริมาณและการพัฒนา*, พิมพ์ครั้งที่ 1; อุบลราชธานี, ยงสวัสดิ์ อินเตอร์กรุป จำกัด.
- Camaj, L. (2014). The media's role in fighting corruption: Media effects on governmental accountability. *The International Journal of Press/Politics*, 18(1), 21-42. <https://doi.org/10.1177/1940161212462741>
- Ceron, A. (2015). Internet, news, and political trust: The difference between social media and online media outlets. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 20(5), 487-503, <https://doi.org/10.1111/jcc4.12129>
- Cornwell, T.O., McCarthy, I.D. & Biro, P.A. (2020). Integration of physiology, behaviour and life history traits: personality and pace of life in a marine gastropod. *Anim. Behav.* 163, 155-162. doi: 10.1016/j.anbehav.2020.03.009
- DeYoung, C. G., Quilty, L. C., & Peterson, J. B. (2007). Between facets and domains: 10 aspects of the big five. *Journal of Personality and Social Psychology*, 93(5), 880
- Neave, H.W., Costa, J.H. C., Weary, D.M. & von Keyserlingk, M.A.G. (2020). Long-term consistency of personality traits of cattle. *R. Soc. Open Sci.* 7, 191849. doi:10.1098/rsos.191849.
- Newton, K., Stolle, D., & Zmerli, S. (2018). *Social and political trust*. In *The Oxford handbook of social and political trust*. Oxford University Press
- Wang, C. H. (2016). Government performance, corruption, and political trust in East Asia. *Social Science Quarterly*, 97(2), 211-231. <https://doi.org/10.1111/ssqu.12223>
- Yamane, T. (1976). *Statistics: An introductory analysis* (2nd ed.). New York: Harper and Row.